

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΩΚΕΙ ΟΣΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΚΤΗΝΩΔΙΕΣ ΤΟΥ

Ο πόλεμος που ξεκίνησε με την πρώτη εισβολή στο Ιράκ το 1991, συνεχίστηκε με το εμπάργκο (προκάλεσε το θάνατο 500000 παιδιών από αστία, καρκίνο, τύφο και άλλες μολύνσεις) και πέρασε στην τρίτη φάση στις 20 Μάρτη 2003 με τη δεύτερη εισβολή. Τώρα, οι κατοχικές δυνάμεις προσπαθούν μάταια να εφαρμόσουν τα σχέδια, που εξυπηρετούν τα γεωστρατηγικά τους συμφέροντα κι αυτά των πολυεθνικών που έφτασαν σαν γύπες στη χώρα. Οι μέθοδοι επιβολής τους γνωστές : σφαγές αμάχων και μη, βομβαρδισμοί κατοικημένων περιοχών, πειστικοί έλεγχοι και εξευταλισμοί, βίαιη καταστολή διαδηλώσεων, φρικτά βασανιστήρια ...

Στις 20 Μάρτη 2003, εκατοντάδες κόσμου εξέφραζαν την οργή τους έξω από την πρεσβεία των ΗΠΑ στη Λευκωσία. Ανάμεσά τους και εμείς, από τον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο. Ένας σύντροφός μας έριξε κόκκινη μπογιά στον τοίχο της πρεσβείας (που συμβόλιζε το αίμα των Ιρακινών θυμάτων). Ομάδα αστυνομικών ήρθε προς το μέρος μας, προφασιζόμενη ότι ήθελε να ελέγξει τι είχε στο σακάκι του ένας άλλος σύντροφος. Ενώ ένας αξιωματικός του φώναζε κατάμουτρα, δεύτερος αστυνομικός τον γρονθοκόπησε στο μάτι. (Στο σακάκι είχε το ενός μηνός σκυλάκι του, το οποίο όταν έπεσε κάτω, ένας αστυνομικός με αρβύλες προσπάθησε να ποδοπατήσει). Εμείς αμυνθήκαμε και δημιουργήθηκαν συμπλοκές αφού δεκάδες διαδηλωτές αντέδρασαν στην επίθεση των ένστολων μπράβων. Το γνωστό σύνθημα «Μπάτσοι-Γουρούνια-Δολοφόνοι», δονούσε το χώρο. Τελικά, έγιναν 4 βίαιες συλλήψεις συντρόφων μας.

Εμείς, ως αναρχικοί - αντιεξουσιαστές, δεν περιορίζουμε την εναντίωσή μας στους Αμερικανοβρετανούς, κάτι που θα ήταν τετριμμένο και βολικό. Καταδεικνύουμε και την συνεργασία/συνενοχή πολλών άλλων κρατών, μεταξύ των οποίων και η ίδια η Κύπρος. Η κυβέρνηση της «αλλαγής» - συνεχίζοντας την πολιτική της προηγούμενης - παραχώρησε τον εναέριο χώρο, διευκολύνσεις σε λιμάνια και αεροδρόμια, καθώς και αστυνομική συνοδεία σε φάλαγγες στρατιωτικού υλικού των δυνάμεων των Βάσεων. Ο υπουργός εξωτερικών Γ. Ιακώβου υπέγραψε μνημόνιο συνεργασίας με τις Βρετανικές Βάσεις. Η αστυνομία «μας» μάλιστα συνεργάστηκε τέλεια με αυτή των Βάσεων, για να οδηγήσουν σε δίκη άτομα που συμμετείχαν σε διαδήλωση κατά των Βάσεων και του πολέμου στο Ιράκ. Όσον αφορά το κεφάλαιο, κυπριακές εταιρείες εφοδίασαν το Βρετανικό στόλο που πέρασε από τις Βάσεις με 80 τόννους τροφίμων. Κύπριοι παραγωγοί τροφίμων και έμποροι προμηθεύουν τις δυνάμεις κατοχής των ΗΠΑ και Βρετανίας στο Ιράκ. Ακόμα, Κύπριοι επιχειρηματίες από διάφορους κλάδους της οικονομίας επιθυμούν να αποκτήσουν πρόσβαση στην αγορά του Ιράκ. Ο πρόεδρος του ΚΕΒΕ, Β. Ρολόγης δήλωσε πως μόλις σταθεροποιηθεί η κατάσταση στο Ιράκ, το ΚΕΒΕ θα οργανώσει εμπορική αποστολή για να προωθήσει τις κυπριακές επιχειρήσεις. Το κυπριακό κεφάλαιο ορμά να εκμεταλλευτεί όσο μπορεί την νέα κατάσταση στο Ιράκ, με ακριβώς την ίδια νοοτροπία με τις πολυεθνικές του πετρελαίου και των κατασκευών, αλλά λόγω μεγέθους σε μικρότερη κλίμακα ...

Τώρα, 18 μήνες μετά, που η οργή του κόσμου καταλάγιασε, το Κράτος αρχίζει τη δικαστική δίωξη τριών συντρόφων μας με σοβαρές, στημένες κατηγορίες. Η δίκη αυτή, εξυπηρετεί συγκεκριμένες πολιτικές σκοπιμότητες και εμπίπτει στο γενικότερο σχέδιο καταστολής, παρενόχλησης και λασπολογίας κατά του αναρχικού χώρου.

Πριν από αυτή την υπόθεση μάλιστα, είχαμε και την δίκη του Άρη Μακρίδη (ενός από τους 3 διωκόμενους διαδηλωτές), στην οποία κατηγορήθηκε ότι, ενώ νοσηλεύονταν στο γενικό νοσοκομείο πάνω σε φορείο (μετά από τραυματισμό του από αστυνομικούς στα συμβάντα της πρεσβείας) χτύπησε αστυνομικό της ομάδας Ζ που βρισκόταν εκεί. Με ψευδείς και αντιφατικές μαρτυρίες μιας ακτινογράφου και ενός κλητήρα, καθώς και με το ότι ο δικαστής Ν.Σάντης αξιολόγησε τις

μαρτυρίες με τέτοιο ακραίο τρόπο ώστε να ευνοήσει την πλευρά του αστυνομικού, ο Άρης καταδικάστηκε σε 15 μέρες φυλάκιση. Ο Άρης διαμαρτυρόμενος, αρνήθηκε να εκτελέσει εργασία στις φυλακές και άρχισε απεργία πείνας. Η απεργία πείνας θεωρείται παράπτωμα στην Κύπρο και έτσι ο Άρης εξέτισε την ποινή του στην απομόνωση. Όταν έκανε έφεση, και του δόθηκαν τα πρακτικά της δίκης, πολλά άτομα που παρακολούθησαν την διαδικασία, διαπίστωσαν ότι τα πρακτικά είχαν παραποιηθεί τόσο πολύ ώστε οι λόγοι της έφεσης να μην υφίστανται. Έτσι, έγινε αίτημα στο ανώτατο δικαστήριο να εξεταστεί η υπόθεση των πρακτικών της δίκης και αναμένουμε ...

Θεωρούμε ότι η φυλάκιση του Άρη καθώς και η προσεχής δίκη συμβάλλουν στη δημιουργία ενός κλίματος αστυνομοκρατίας, με σκοπό τον απόλυτο έλεγχο της κοινωνίας και την καταστολή όσων αντιστέκονται στο απάνθρωπο σύστημα στο οποίο ζούμε.

Όσο και να μας διώκουν πάντως, δεν συναινούμε και δεν σιωπούμε. Η ιστορία δείχνει ότι με παρακάλια, ειρηνικούς περιπάτους και ψηφίσματα διαμαρτυρίας, δεν επιτυγχάνεται τίποτε. Άλλωστε, δεκάδες εκατομμύρια διαδηλωτών παγκοσμίως δεν επηρέασαν ούτε στο ελάχιστο τα σχέδια της κυριαρχίας για το Ιράκ. Οι ριζικές αλλαγές, με σκοπό μια ελεύθερη κοινωνία είναι εφικτές μόνο με συνεχείς, συγκρουσιακούς κοινωνικούς αγώνες, ενάντια στο Κράτος και στον Καπιταλισμό.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 3 ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

ΔΙΚΗ 24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2004

Αναρχικοί – Αντιεξουσιαστές

Email: exegersi2002@yahoo.com